- + Житне й жизнь, прповнаго бул нашего "Го" Рилска.
- + съписано кирії Ёйочмії вил патрії ірхії Тръновскый.

Бавн. б.

Въ лепотя в бо кто намъ поносна би како не тъчія ф дюбры лънивъ имащимъ и неради, их и завидащи единопаъмен"нымъ добрый причастів, аще маъчанісмъ баженнаго Іфанна житіє пръншан бихомъ, й не въсъцемъ тъщаніємъ по възможноми намъ написано гакоже начално фбразный фбразъ прейожнан йже добрых желажщимъ й ревичжщимъ добродътели, на их й сицъ пръже йны полон въсходащи. Обилно вбо подражаніе ймащь за ёже вь нё въсьхъ добродьтелен сътеченіа, не малж же обаче могжще йже на не възнражщимъ приложити полѕж. Доволио бо таковое бяде житїе не тъчіж йже съ мию́ѕъмъ то́вдомъ по сто́памъ послъ́дствчжщимъ великоми опоми къ подобиви въдвести славъ приближъшіну са бін, ня ніже въ маль збо того житів подражавшій доволенъ приложити ўспъхъ. Не тмуїй им й тії йже простю въ слусъ бывшимъ, не непричастенъ пюлзы вина баде. Можеть бю й тъкмо слышимо свож искапавь любювь въ слышжщінуь дшауь, й паматіж хранню іхко некоє жалю быти, и по маля посръкати тъхъ къ подбанія. Елма ябо обоннь, съповъдужщимъ павъ пако й слышжийниъ понлагает са дшевная піща, й льчба къ спсентоу таковоє житте ійвит са, й біть е́го ради прославит см. ра́виж О́бюнмъ мим` и́мъти по́тръбж и́ тъщаніе. бівтит вбо, ёже ни мало что оставити полехно. бквиже, неподвань проходит. паче же симже и оньмъ къ подражанів тъщити са. Бедмъстивище бю бждё ёже о веще-СТЪВИВН Й ТЕКЖЩОН ПИЩВ ТВЛЕСИВИ ВЪСЕГДО ТВОРИТИ ИЛМЪ промышленіе кіко миюжаншее намъ вюдащи тъщаніе, паче же й ваще меры тя проемати къ пиши поплъдажщим са. о невеществиви же й нейстъщимви й дшж поазвящи й кынж пръбыважщон, ниже малю попечение творити, гладемъ божтьвнымъ свой дша тажщж пръзнражще.

Се вже йже о ономъ повъсти начало намъ творащимъ, самжи призвати вбо бжде оного блёть, йже о ба йскръно тъ прій обилнъ, юко да не о ненавченіа погръшимъ йскомое. ржкама възнакама юкоже глет са сщенінынмъ касажще са, й паче достониства юже оного повъдчжще, юко да не мнее слышатела отъщетимъ, лучъшій полуж оставльше. Йще

вбо долних й такжщим поне й мало вмом вънимал вн бжтькивнийн сън мжжъ, й о нечъсомъ земнемь творил бн попеченіе, въ скоре того мимотещи хотехомъ пама, й забьвеніа бслати гажбинамъ. Елма прербиная въсе доля оставль гориемя вънималие отечъстви свободноми й безбедноми й твръдоми. Й въсецемъ образомъ тъщаще са общааго постигняти біја й съдетель, нжжа й намъ вже о немъ буасти съповедати.

Мже бо йже преже на о немъ не хытре некако й гржбе съписашж, ста мы по лепоте шко же ключнио естъ всръдно съповедати потъщахом са. йзвестно ведаще шко шже о ощи повесть, велити обыче обселюбезны дша, й къ ревности въздкизати лечьшон.

Блаженаго вбо сего родителе багочастиви по въсемя баша, Блъгаре же родомъ, рожене и въспитане весь глема Скрино, въ пръдълб саще Сръдечъскыхъ. Естъ же съ Сръдецъ въ пръдълб европискыхъ единъ сащъ о славныхъ и нарочиты градовъ. Въ тои вбо веси пръбыважще, багочастиви вбо саще житемъ, мативи же ировомъ, быша двоймъ отрочатомъ ощи. В ий же единъ естъ чодиын съ Ібанъ. Въспитанъ вбо бывъ о свойхъ родителен добръ, и бъ повинъ са тъмъ въ всемъ, и длъжижа въздаваж чъсть.

Вржмени вко не маля првшёшя, й родителемъ его вмершемъ, тъ бъ въ страсъ гин вынж. В пркве инкакоже Остжпаж, послушаж бжтьвны словесь й сщей наа чусніа, кікоже дряво насажен но прі источнико водиті. Инцін же закистіж Одръжнин лениви сжще на багое. досадами и вкоризнами того облагаахж, лицембриа нарицажие и непотрыбил до конца мирскаго пръбыванїа. Въ сй вбо томи сжщи, вмысли съкътъ влгъ, расточн сжщаа того въ ржкы вбогы. Ода н кесаровн весаревла, ійко да без забавленіа бжіа бён дати възможеть. Въ же рекын о тъмы свътв въстати, рекын Авраамв йногда изыдні бо земля твож ї бо рюда твоёгої й пріндні въ земля RЪ НАЖЕ ТН АЗЪ ПОКАЖЖ, ГАВЛВЕТ СА Н СЕМВ ПОБИВ, ИНУНМЖЕ инеє онька гла семя выщаж, показавь емя й инсто йдеже томи баговгодити възможе. Възбънжвь вбо б съна и расмотривь силж виденіа, распали ся ідко блень къ йстючинкомъ водинимъ. въбржин са на имсабнаго Голійов вікоже Дат. прід по древнен повъсти камени три, върж гла й надеждж й любювь. Облече са въ брена правды. възлагае й

шлым спсента бжстъвный покровь. Об мле власы страстый й похотин, ше въ ионастирь, й мало некое тамо время пребывъ ради обячента. Остававе земная земнымъ, й пепелиыныъ пръсть. Асходи мира и миродръжца инчъсоже йно въземъ, развъ едник одежди кожани, прінде въ показанний томв горя. А сътворъ малж о хврастіа колики, бъ" тоў прывыкаж пощеніємъ й бабніємъ варжчакаж телю. Сё вдалих са бъгаж пож съ Двдо въдворих са въ пъстыни. Я чах спсажщаго ма б малюдиїх й бура. въздуваж пръпобныж ржкы безъ гизва Й СЪМЖЩЕНТА. ИНЧТОЖЕ ВЪ СЪНВДЪ ЙМЫ, РАЗВЕ БЫЛТЕ ТРЕВНОЕ еже земай скотомъ прозабати обыче, й кодж аже не скадно нетючинци нетыкажть, ской бы в тебе выпіж азь кыпж с тобож. Кто вбо сказати възможетъ того аже тогда творыне тоялы. Ин бо то самое быле пустын ное до сытости прінмалше. ня малю зълю й скждно, й сё по захожени сличнымъ. Й ВОДЖ ЖЕ ТАКОЖЕ, ЕЛНКО ТЪЧІЖ ВЪНАТРЪНВА ПРОХЛАДНТИ. Слъзный же пакы того источникь кто по столиїв извъсти. въсеношная же такоже стоанія й кольнопръклоненія. множицеж првобразвжще себе бъсн, прихождаахж звърен различны ббразы, встрашити й бгиати того хотаще. Иж доблын непокольблемъ повбывааше тьхъ възными. Акоже инкын каменъ, Твоъ, въса понхюдащил нань влены разбивам и фражам, или йстий иве реши, боже адаманть не й вывааше никаковымъ железомъ.

Връмени же не маль пръщёшь, пръходи фтадь въ йню мъсто, йдеже пещерж обръть темня зълю й мрачим, тамо въсели са. прилагаж треды къ тредомъ й къ желанів желанів, сълагаж мікоже любюделная пусла медъвныж съты, й полагаж въ сковнщё сръдечна. Въ сй вбю томя сжщв. снъ брата его оща и мтре втанк са, принде въ пъстына иде прибими пребываж бе. й миюгю трежь са едва възможе того обрести. Бажей ныи же издалече того граджща взревъ, мивше мъчтаніе се быти, на матеж себе къда. Приш вбю онь й на лици па, прошлаше бавеніа пріати. "Онже йстні по се" быти веровавъ а" не мъчтаніе, бавенів того спобаь въпрашааше пришествіа виня. Онже кіже о себь въсь въдша творы мажеви, акіе прійть бывае ймь. Лека бо семе быше прозваніє. Того вбо зра прпвны съ собож сжща пкоже нъкын кедоъ иже въ Ливанъ множжще са блгодарестъвныж ВВН ВЪЗСНАВАЩЕ ПЕСИН. ВЫНЖ РЕЧЕНОЕ ОНО ВЪ ВСТЕ НИИ, HE-

злю́вивін й пра́він прилеплеахж са м'нь. И бес съ ни́мъ въ пъсты́ни ю́коже а́гна незло́биво йстиннынмъ пасты́ремъ па́сомо, ю́коже дре́гын а́велъ и̂ли Исаакъ, пртуа въ въсе́мъ подражаж йже об младенства въ пъсты́ни въспитай нааго.

Иж' что йже йногда ден'ница йнъ же тъма гръдости раді быти наследовавъ. Йже землі й море потребити велан. **ФВРЪЗЫН НА ИБСА ВСТА СВОА. РЕКЫН ПОЛОЖЖ ПРЕСТОЛЪ МОН** на былаць й бждж побень вышнемь, гръдын й келерьчивын врагъ. не могы тръпъти добродътели й подвигы мжжа, испаъни са зависти. Дача бользиь й роди безаконіе. Оходи вбо къ йже по пльти стго брать въ образъ искоего въдома. Обратаеть его печаліж дръжния, й естестьеными жилы страчема, й недовивжий о лишени. Отрока, й глеть емя сицевых глы. Нже твоба старости попоръ й твобго дому на-СЛЕДИНКА Й ТВОЕГО СЕМЕНЕ ПАО. ИЖЕ МТОНАЖ АТРОБЫ Й ТВОЙ недръ отрока лишивын, Ібаннъ е твон бра. Нощі ж бо тъ само прише и твое отроча въземъ, йма то в себе. Еже аще не въ скоръ шё възмешн, звъремъ тъ" слакаа биде сънъдь. "Обращеши же са й чадовеницъ не съ всръдїемъ възыскавъ то. гради вбо гради дреже и покажж ти место, н ты къ скоръ шё възми своего съмене пао. Сїх вко юко ЮНЪ СЛЫШАВЪ, ОБЛЕЧЕ СА ВЪ НЕНАВИСТЬ ЮКО ВЪ РИЗЖ, Й ГИВЯнын обеммае его облакъ, что не гая й что не дъж на неповин нааго. Поемъ вбю его діаволь, въ пестына веджше, бул й распалъж того къ оскръбленів мжжа. й біко близъ бывше места, показавъ еме пещеря издалече, абе отиде. Опже вбю шё въ показаное мъстю, обрътае стгю. Н чтю не съдва тогда на немъ дюсадами й вкюризнами облагаж. какої гира й прыльстинка того нарича, й до конца мирскаго пръбываніа недостонна, й дръвеса й каменіе нань поемля, въсвубскы того вбити начинам. Их что вбо коока вакы кроткын буеникъ. стойше мльча и ничъсоже биж въщаж, въ BUT DENOE XOAHA. AS ME IN TANKE HE CALITUM, HE INTO HEUT HE берьзаж ёсть свойхь. Въсхытивь ёбю съ гивефив й кри-Чанів о вынленаго гласа отрока, й миря градеше къ миря СКВОТИ ИТН БЛЖДИНЦИ, КЪ НЕЧИСТЮТЫ Й СКВОТИЙ ВЪСТКОЖ МТОН. Фраже того б горы бата горы тучных. горы въ ненже баговюли бет жити въ нен.

Мко вбо ста баженын видь. и коварство дтаволее расжди то быти, печали того объя бблакъ. и слъдами себе обліавъ падаё на лици мола са й гла. Г'н. рекын призови ма къ днь печали твоей й йзбавла та". Азбави ма йнъ вяко. призри на ма мярьдными си ⊙комъ, й фжени срца моего печаль. й сътвори съ миож знаменте въ баго. Вако бавенъ ёси въ въкы аминъ. Й по молитвъ съдъще скръба й тжжж о лишени отрока. Боаше бо са еда како въ миръ томъ фведенъ бывшъ, съплете са въ житенскы печалехъ.

Мж что что поред бъ нже дети оставити къ немя приходити повельвы. гле и зде отрока ощя, аще и не глы иж вещий. Остави дета прійти къ мит и не брани емя таковыхъ бо естъ црво несное. Томя бо ко йджщи пжтемъ, зьміа сткиж отрока и абіе кроткыма дланма съмрть того въспрій. Сій что офъ отрока ко видъвъ, недочиташе что сътворити. Обаче възвращ са къ прибеноми съ стыдъніемъ кино и сътованіемъ, поведче каже на ижти приключьшал са. Онже томи погребсти то повелт и въ свой отити. Еже и сътвори. прославивь что прибими ба доволно о семъ, въше прочее бес печали.

Првый же тв' въ тон пещере дванадесй леть, ни единого покоа твлеснааго ймъж. треды къ тредомъ й боледни къ боледиемъ прилагаж. Ста же дтаволь зра', не пръсталше въсъчъскы того оскръблъж, бвогда вбо внынтемъ. бвогда же леносттж. Естъ же егда й страховании миогажи такоже и привидении. Иж' адамантъ дшеж Тоаннъ никакоже атъ бывааше то къзньми. Обыдошж ма пож ко пчелы съ, й разгорышж како отнь въ тръни, й йменемъ гинмъ противлъду са ймъ.

Дйємь вбю довюливмь првшёшемь, поёмлё въселжавы съ сюбюж бъсовъ плъкь въ образь разбонникь. И серовь на стго пришёше, бишж его немативно. И режще и влъкъще, фгилиж его о шъста. запрышьше нектом смълти приближний той. Онже и въ семъ своего вакж глась повиня са бъ. велаще, бще гона ва о града сего бъганте въ дрыгин. Ие о града въ гра иж о пъстына пръхода. Оходить вбю въ йио шъсто растолийе не илло ймащее. И тамо джбъ велен по древнеемь ономе Аврадив обръ, въсельет са въ нь. Иж онъ вбо по амбринскиниъ, тройцж чюнь вуръдивь фсилае. Съ же зде мыслънь приемъ самаго того въ тройци покланъемаго въ себъ ймъли живаще живаща ба. инкакоже вимваж. иж пръваго правила своего кръпць дръжж са. Иж

что ввю творнть йже въсъ на польж творан. гако древле въ пъстыни одъжн май иж людемъ. И блумщим исплъни багъ, сицъвъмъ оббразомъ и зде творнть. Повель бо зем ли израстити сланетокъ въ пръпитаніе стго. И бъ питаж са тъмъ, тълесижж немощь малю втышаж, и атробижа скадюсть исплънъж. пръхюда о силы въ силж, и въсхоженіа въ срун полагаж. слъзныж истыкаж источникы, и напаж дшевныж

браўны й класы добродътълных процвитаж.

Бъ же рекын. Азъ тъмы свътв въсгати й тайнаа тъмы МВВ ТВООДН, НЕ ВЪСХЮТЕ НА МНОСТ СЪКРЪВЕНВ БЫТН ГРАДВ коъхв гооб стожшв, ий баговоли того квити добродетель. Пастырем бо тогда банзъ ибеде пасжиныты бакоже ниогда Онвив йже при ха моего рожьствв. й овидив багопокорив къ пажити прилежжщимъ, напрасно встръмившё въгв са лиж. не по пати некоемъ обычнымъ, на кезь патіємъ въскувски по пвсты й жестыкы й необычны месте. й понше ше лю мъста идеже въ првими, сташж. Пастыремъ вбю къ слъ женжщемъ й тым встакити. невъзмогшемъ, приходя й ти йдеже бија сташж и стго видъвше, вдивишж са. кто и шкждв и кынмъ образомъ само прінде въпрашлахж, житіє же ткое й буъство бижду. Мое чко житіе по айлу, на несехъ есть бижду же спситель чаж бевщавааше. бубство же, вышин Гербимъ. а **ЙЖЕ ЗДЕ МЕНЕ БУЪСТВЮ ВЪСПІТАВШЕЕ Й ГРА, НЕ ВАШЕ ЕСТЪ** развивти. Обаче бама зде обретие са есте, достоить напитати ва пистыйном пишем. И покель ймъ възати б ти възращъщаго сланятка. Оннже въземше мдошж въ сытость. Н ижно физшени вывше отнти, еднив ижкын ф ий ше отанкъ стръже сланятка доколно, й радостив течаше въсля дригокъ, й імко тё постиже й бывшее показавъ, сътекше бий растрягошж тъ б ржкв его. Н ко беръзати начашж зръномъ храннай, инчъсюже обрътошж. н йбіе расваявиё възвратниж са, й баженоми възвъстишж, прощента просаще съдъаныниъ. Онже прощенів тъхъ співн рекъ. сние й чада баговюли въсесилный бъ, како да зде възрастя и зде истъщаніе пріємля. Ониже чюдесе исплание, ва свой бхюда хвалаще и славаще ба о въскув каже видешж й слышашж.

Нецін же б хрістолюбивый йзвюлишж йти къ стыв й бавеніе б него полвунти. Мжжъ некни двходиъ неунстыниъ лють б миюгъ лё съмжщаемъ, како взръ сихъ йджщж, послідвж быше тымъ хита прымънити са б неджга. Й како пъприща

едниого близь стго бывше, абте страсе его двхъ нечты. н па вальше въпіж й гла, бінь бпальет ма й не могж напря понти. Они же свазавше его вачубхо съ нажей. И паше на земля, прошадаж вавенія польчітн. Онже прошеніе йсплънивъ, въпраша́аше пришествїа винж. Ти же кіже о секъ сказавше, повъдей й мже о бъснежщим сл., припажще й прослие того б неджга првывнити. Na' Ібанъ никакоже на са надъж са бъ. ня на ба Эживлъжщаго мотвых, й нарицажщаго не сящая ихо сжща, не нашеж мерн чада гла се делю е не нашеж мъры. ба же единого ёстъ ёже бъсы изганъти, и мы бо улин побострастин вамъ есмы, й тожже обложени немощиж. Последваще бо й въсемъ качноми гласи велащоми. Егда въсъ съткорите повелен наа вамъ, ганте како не потрекьи раки есмы. Ониже йзлиха належаахж молаще са. Тако вбо техъ виде прилежить належжим й неославно того принжжажим, слъзами себе обліавъ, паде на земля, й из глжбины срца въз-ДЪХИЖВЪ, бже въ тройци стви рекъ покланъемыи. съткоривыи въсь кидимаа й невимаа. Егоже въсь боат са й трепеція, помилян тварь свой, и не дажь вайо семя на давь ижчимя выти, не нашеж ра" правды нж ради твоёж багюсти й щедро" твшихъ. Икмъ бо достоенъ бажени йменовати твое пртое йма монын нечистыми й сквръй'ными бсты. Обаче на твож' надъяв ся багюсть, тебе призываж на помощь, сам бю съ клатвож объщаль есн оўсты рабъ свой поркъ, не хотътн съмрти гръшники. Сего ра" припадаем ти въси и мили са джемъ, вслышн на съ несе стго твоего пако влиенъ есн въ въкы аминъ. Сице во томв. помолнеше са, абе бесь изыде 🗖 чака й здравъ бы вё й славлыше й хвальше ба. Сжийн же съ иныт ико ста видъвше, вжасомъ съдръжнин бъхж, й иножания върж стажаши къ стив й иольахи его пко да съ инмъ пръбыважтъ. Онже не попести. наказав же техъ прилежић. И Ф тв сжираого сланетка доволнъ вуръдикъ, въ ской б'пвсти. запративъ ймъ нектомв смеати прінти къ немв. Оннже въ ской възвращъще са, съпящестьвника й катошестъвна съ собож никахж нже йногда бъсножщаго са.

Славъ же фтоль по въсен странь тон прошёши о нешь, хвальахж ба въсн н мнюгж любювь й ревность къ немв стажавалхж. Дюблын же войниъ юко сід быважща ввъдъ, въставь фтиде фтждв, члускых славы бож сл, паче же дю конца ненавижж. бжтьвно иже нанпаче прилежж й сладостиь въс-

ПЪВАЖ, МИТ ЖЕ ЕЖЕ ПРИЛЕПАТТИ СА ЕВИ БАТО ЕСТЪ. Й ПОЛАгати на га впованіє мое. И обре вбю камень зелю высюкь, абіє въсходії інкоже бговидець йногда на Сінайскиж. въходії въ невъхюдимын мракъ бговиденіа. пріємає й съ, бгопи-САЙНЫЯ СКОНЖАЛИ, НЕКТОИВ НА СКОНЖАЛЕ КА́МЕЙНЫЙ. НЖ НА скрижалё сфиа. Слъзами омакаж каменъ, й въсенфиными бдънін й въздыханін въ стю труды плюда. Единъ Единому бесъдъж, й лёгкыма крилюма къ ибси шествіе твора. нюшиын прътръпъкаж мразъ и диевнын каръ. невсъпно еже "око сице того доблестъвит тръпацій зра, сила томв невидимо й кръпо подалие нанпаче. Ненавидан же добра д'аволъ несътоъпъ на мнюѕъ тюлнки дюблесть мижа. Ни поемъ съ собож легеонъ бъсовъ, свровъ на стго пріндошж. что не дъжще й что не твораще. бижще. пхажще. й влачаще, абве съ камене съвръгше бходя, въсвуъскы мрътва того мняще й инкакоже жити хотаща. Лежж 8бю тамо доблын Ібаниъ на мнюгъ ча, едва въ са прише, стена и прънемаган тяжааше. Й гаааше къ себъ. въскжа (sic) прискръбна есй дие мой. къскиж (sic) съмжщаеши мм. впован на ба како нсповъм са емв. спасенте лицв моемв й бъ мой. И въставъ, пакы на каменъ възхождааше, й пръваго правила своего дръжаще вышиваго положи прибъжние себъ. Призираж иже на зема н твора ж трасти са, призираё съ выше илтивныниъ окомъ на своєго вгодинка, й аггав своемв заповедавь ёже приносити емв пишж на къждо диб. й бъ прючее й на немъ йсплънъемо писоное, хлъбъ бгглкый юде члвъ.

Въ сй вбю й сицевы томв сжив, сляхь о немъ кай прере са прохождааше, елико й црю каже о немъ слышати и въ желани быти. Багоуъстивоми бо тогда црю Петроу баъгарскаго црва хоржгви дръжжив, й въ Средецъ тогда пришёши й каже о прпбивмъ слышавши, посилаетъ мажа зело кытры ловца уйсломъ како дева, на възыскайте стго. заповъдь о сре пртемше, быстрее неже сло Рылж достизлаха. въ миогы вбю дин тамо объщеше й инчъсоже обретше, пренемагааха гладемъ. ѝ недовмъжие бъхъ инже пойти къ пренемагааха гладемъ. ѝ недовмъжще бъхъ инже пойти къ про смъще. инже алуши по пистыни скытати са могжще. Обаче страхъ пръмагааше гладъ й не престаахж йщжще. Обаче страхъ пръмагааше гладъ й не престаахж йщжще. Поздъже и когда обретошж мало и кое знаменте, й тъмъ пръбывалище мажа достигше, бабенте пртати прошаахж о

него. Тъ же бявенів тъхъ спель, въпрашаше пришествіа винж. они же томв ківь въсь творя. Юко беф дшевный обкомъ тъ провидь на па дйни, алуны сжщж, прълагаетъ тъмъ трапезж и любезнь бурьди. Иже бо па тысжщъ о патінхъ хльбъ. насытивын, насыщае й зде, дева мжжін о единого хльба. И о чюдо, кікоже тамо доволио бкрвуъ осташж, й зде полъ хльба оста оўкрвуъ. Ста оўбо они кіко видьвше, въ вдивленн бышж. й йже единъ недовльти тъмъ хльбъ помысливше, сти по насыщени полъ хльба оставишж. Й възвращъше са,

бъсв йвв йою сказашж.

Вжтьвиож вбю ревностіж ражег са црь, й радосты объя его облакъ, течаше пакоже еленъ въ жжтъвных часъ къ **ЙСТЮЧИНКОМЪ ВОДНЫЙ. ПОЙТ БО СЪ СОБОЖ, ЙЖЕ ТОМВ ЛЮБЕЗ**неншжа, выстръ къ горь течахж. й дошёше ръкы гленыж Рыла. Обратоши каменъ велен кысокъ зало й жестокъ, й весма неядобъщестъвенъ. й не възмогше напръ пойти, възвратиши см. Абїєже на дриги въсходії гори высоки йже Киїшавж обыбкошж окръстиїн тв звати, й фтадв показоваахж ему гюря й камень йдеже прпобиын живъше. Н не възможе тамо пры понти стръминий ради й жестюсти мъстимж. ня абіє посналеть два отрока йхже зелю люблейше, мола Й призываж тюгю боко бовенів спобніти са. зъло бю въ сласть желалие его видьти. Отрона же шко абге беное б пръ пріемше, въ скоръ тамо шёше й стих авъ творя. Онже невъзможна сїх быти гла. Обаче ча ца ръцета црви ре, трв оўбю твон й праложеніе, како кадилю баговой но бен принесошя й прияти бышя. ты вко въ скорь отиди фтядв понеже место атаю е, да некако нечто неначаемо постражеши ты же й йже с тобож. нашж же худюсть не възможеши видъти въ инившиїн въкъ. въ бящін же й стлю другь друга взримъ, й радшети опож нейзрейным насладим см, аще дшстюнны плюды покаанїа фежду фелемъ. Печаленъ вбю велын вы прь мий ижуто веліє погвель, отиде съ мишземъ сетю. ваніємъ й скръбіж. й ббіє въ цркал шё, посла пакы къ немв злата не малю, въкинь же й овощіа разланчила йнокомъ ключаємая ра" вавенія. Поснаветь вбю й писаніе, ймащее сице.

Въссуъстномя бії Ібання поустын ножителю, Петръ прь. слыша твоба дшж бголюбиын правъ и пястыпное въссление. и невещестъвное аггакое пръбывание. въкупъ же и еже б мира конечное удаление, и велми твое въжельть видъти прибие Й ТВОЙХЪ МЕДЮТЮЧНЫНХЪ НАСЛАДИТИ СА ГЛЪ, НЕ МАЛЖ Й ТВОЁГЮ ЗРВИЇД МИВВЬ ПРИПЛЮДИТИ ПОЛЅЖ. ЁЛМД ЖВЛАЙЇЕ БОГАСТВА Й СВЕТНАД СЛАВЛ ВЪКВПВ ЖЕ Й СЛАСТИ, НЕ ОСТАВЛЬЙ НАЙ ЙЖЕ ВЪ МОРИ СЕГЮ СВЕТНАЙ ВЛАЖЩИХ СЛ ЖИТЇД, ВЪЗНИКИЖТИ КЪ СВІТВ ЧИСТАГЮ Й НЕВЕЩЕСТЪВНАГЮ ПРЪВЫВАЙЇД. ПОМРАЧНІЇЖ БЮ СЛ НАШЖ ДІЙЕВНЫЖ № 94, ПЕЧАЛЇЖ Й МАТЕЖЕМЪ ЙЖЕ ВЪ МИРЪ. Й СЕ НІЙЬ ЙКО Й СЪНД НЕКОЕГЮ ГЛЖБОЙКА ВЪЗБЪНЖВЪ, ВЪСХОЎТЬХЪ ТВОЙ СТОСТЬ КИДВТИ. ЁЛМАЖЕ Й СЕЖ БЛЁТИ ЛИШИХ СЛ ОКАДИ НЫ РА ПРИНАЖ ТВОЁМЯ ПРЙБЇВ, ЙРАДЖ ИВКЖЖ ЎТВШЕНЇД КЪ НАМЪ ПОСЛАТИ Й ПЕЧАЛИ ПРОСТВДИТИ ЗНОЙ. ВЁСТЪ БОЙ ВЁСТЪ ТКОЁ. ПРЙВІЕ ЁЛИКЫ БУРД МИРД Й

матежен белаци цокаа обявревати обыбющи соца.

Пръклюни са вбо баженыи Ібанъ къ моленів въквив же й постинуъскыных сънъдё, възвышенія съламава рогь. бъ хлать же никакоже, й възвъщле емв сице. Кагочъстивомь й самодръжив баъгарскаго скуптра прю Петрв, вбюгын Іфаннъ. Прошеніє твоє късе йспланнти, неполедно намъ ёсть. Облус веры ра" твоей й всръдіа. въ юже нашь ключимыную йспльивемъ вже. й постинуъскиж вбю сънвди пріємла. Улато же твое самъ ймен зълю бо вреда таковал йночъствижщий. Азранье же йже въ пъсты и небташны мъсты пръбыважщинуъ. ВЪ ЧТО БО Й ПОТРЕБВЕ ТА ЙЖЕ ХЛЕБА ВЪ СЫТОСТЬ ИНКОГДАЖЕ пріємляй ниже сашыж вюды къ погашеніе жжжды, нам бю еже жити хс, й еже вырати прифератеніе твое йбю дражава й такшвымъ, сїд ключима см. Обаче ниже ты йже діадимож Облюженын даъженъ есн въсн вслаждати сл. рено бю е. бюгастко аще тече, не прилаганте сфца. аще бю й писано ёстъ дръжава црю бюгатствю. иж въ бржжіа й вож то йстъщавати, й не на свой сласти. Къ вбогыны же па й ниций, къ нагымъ й гезкровнымъ. Тъмже аще хощеши съ земишимъ й ибсное наследовати цово, бжди шедоъ како оббъ нашъ ибсиын щедръ естъ. не впокан на неправдж, й на въсхышеніе не желан. бидн кроток же й тихъ. И багопристипенъ къ въсъмъ. на въсехъ окръсты твож ймен "Очн. да прфанвает са на въсъхъ твоего милованіа маслю. Да не явъстъ шянца твод что творить десинца твой. да неходя иншін радостин б твоба полаты, кияси же твож похвалы на ахыца да нюся. да сїаєть свътлостіж добродътелен твой багрынца. Чада же твох да сж въздыханіа й слъзы. памя же събртная да посъщаеть выня твон выъ. бъджщее же цово да мъчтаеть неавиюстно твой мысль. вальн са по ногама мтре твоёл цръкве. припан всръдно й връдъ пръкланън той пръвопръстюлникомъ. ако да грь црвийн й гъ госпоствинить видъвъ таковое твое всръдіе, подастъ ти аже око не видъ багал й вхо не слыша й на сфце чеви не възыдоши аже вебтова бъ любащиниъ его. Цръ же ако ста прочътъ, митше са велте итчто пртати. ѝ любезиъ то лобсзавъ, ймѣто то въ иѣдрой акоже иѣкое многоцьино скровище. частымъ прочитайтемъ

сего, ильвы мирскых бганьаше тъмя.

Превывъ во блаженын Іфаннъ на тфиъ месть въсе АТ. Д. Я УЕТЫРИ МЦА, ИН ЕДИНОМВ ЧАСВ РАЗАВНЕНТЕ ЯЛИ ВИЫНТЕ подавъ. ня къ ревности паче ревность й къ всръдів обсръдіє прилагаж, й простю рещи въ старечъствиъ въдрасть юнюшъское показоваше тъщание. Мноси вбо къ немя прихожалуж неджжных свох принослире, и молитвами его глозвы тъхъ пріємлаще бхождавхя. Славь же не маль по въсен земли тон прошёши, мио́ян добрюдктелноми е́го́ къзревновашж житів й жити съ нимъ йхволишж. й въ прілежжщимъ врътпъ црквь създавше бентель съставния, началника ймаще й пастырь прыбываго. "Онже добрь пасы ское стадо, й мнюгы въ гв приве, й велїа й пръславила чюдеса сътворъ, въ глибовия доспи старость. Ако вко свое еже нь гв бхоженіе развив, на матви себе обрати. й тюплым слъды ю Очів йханвааше й колить на хемля пръклюнъ, бже глааше въседръжителю. прінин ма гржшнааго й недостоннаго раба своего, й съчетан ма анкомъ йзбраный твонкъ. ничто же бю на земли благо сътворй баже. сего ради твож мола багость, повельти тебь агая багв, како да не възбранен ми бждё въгхо о лжкавствіа яховъ. Н гн въ ржіјь твон предаж ахъ мон прирекъ, абїє въ ржув бжін и преда ахъ. поживъ нъгде даже до б ла. й тв своими вченикы погребенъ быстъ.

Връменн вбо не малв пръшёши. Баговоніе безунсалное нехождалие. Гако вбо ракж биръзше, инклюже прнулстномаго цъло въсъуъскы. Н въсъхъ из бжтьвижа ревность баговонніе же непищажще. Н въсъхъ из бжтьвижа ревность подвижжще. славословій же обычноми сътворени бывши, съ чъстіж прънесошж чъстным его мощи из славным гра Сръдецъ. Н положены бышж из цркви стго ейлиста Ликі. послъжде же, създана бы приовъ из йма его. Н из нен положены бышж чъстным его мощи дивная н пръславная твораще чюдеса.

Миють же времени мимошёшь, въ цотво бре гръчъскаго киръ Андроника. вжгръскыных воемъ съ своймъ йхъ кралемъ првигешемъ й гръчъским демла даже до Среца поплинившемъ й въси по носи покоршемъ. иже и мощи прибнаго съ собож въдемше, въ свой странж биесошж. Въ бо слышаль той краль о дивий й велики привнаго чюдесехъ. йже й повель чъстных его мощи въ цокви положити въ градь глемъмъ Остригомъ. й тв' пръславила й дивила сътвареахи чюдеса. въсекъ недигъ й въсеки боледнь о чакъ огонаще. Слехе же по въсен странь онон прошёше. А въсъмъ тамо сътъкажщим са. ненавидан же добра дїаволь, несътръпъ на мноѕъ славити са привномв. иж' невърїа стрълож срце епкпа гра того віазви. й не хотыше никакоже на поклоненіе прінти пріїбнаго мощемъ. гля, никако же сего пріїбнаго въ СТХЪ ОБРВТАТИ. НЕ ТЪЧІЖ, НЖ Й ИНВИЪ ВЪЗБРАНВАШЕ НЕ ПРІНТИ на тюго поклюненіе. Азь ре въса стыж йзвъстно съкъмъ й инкако же сего съ стыми онвыи обратаж. Н абіе бжіныъ СЖДОМЪ ПРАВЕДНЫМЪ БРЪЗДЖ АЗЫКУ ПРІЙ. Й БЪШЕ НВМЪ ВЪСБчъскы й инкакоже въщам. Въсй же йже сїє видъвшен чю, страхом объяти вышж. н бъ помаваж нмъ, коко же древиїн онь й уюнын Хахаріа архієрен, рюдитель пртуевъ. Жио вбю въ себъ быкъ, й вниж такфвагф негланіа расмотривъ, й радинь како невърга ра стго сте пострада, въ скоръ къ раць стго притече, й тюпашин слъдами тж облиавъ й частыми въздыхании срчное съкрешение показоваще. Бжи же вгодинкъ й ховь въ въсемъ побинкь Іфаннъ, не въсхотъ того на мибзъ томити. на въскоръ азыка его азы раздрыши. й багшглагшлна пакы тшгш встрон. Онже сте тако полвунвъ, багодаренїа непръстанна къ б'я й того вгодинкя въдсиловалше. Ста же въси слышавше и видъвше, миожаншж върж й всръдіє нъ стив покадоварум. Многаа же йнаа дивнаа й вжасная чюдеся къ деман вжгръстън сътвори каже не остававё на врема подробни сказати. Тако оббо ста въсъ подофбив ввъдъвь краль, страхомъ й вжасомь объдръжных бы. й длатомъ й сребромъ ракж пріїнаго вкрасивъ, й чьстныж его прилежие обловыдавь мощи, съ великом чъстім пакы въ Сръдецъ тыж въдврати. и въ цркки йже въ йма то съдданнон ты а положи. в ла сбх.се (6695—1187) ідніктіонь. е.

Не мнюгу же времени мимошёшу. вънегда баговоди бъ обновити баъгарским дръжави. й въдвигнити по писанному

рещи падшжа са съпь обетшавшжи гръчъскыныт настаїсыть. къзвиже рюгъ баъгарскаго цртва. прі багочъстівъншимъ бри Аскин. иже въ ствыъ кошени именоканъ бывь Іфаниъ. Съ вбо хфржгви црвіа ніко првемъ, къса блъгарскых грады пішжа са дюбрь втвръди. Й обетшавшжа обнови. Й на гръчъское добръ опоасав са цово покаръаше окотных страны. грады же й весн. Мко вбю дю Срвих доше и сего по собож покфри, й пръславила й безунслънал прибнаго чюдеса слышавь, абіє къ того чъстиви цркви встръми сл. й прибным стго УЪСТИВ ОБЛЮБЫЗАВЬ МОЩИ. МИВШЕ СА ИВКОЕ МНОГОЦЕННОЕ скровище обръсти. Радости вбю миюгыж исплън са, и веселіа ДХОВНАГО, СЪВЪТЪ СЪВЪЩА БАГЪ. БОЛІШЖА РАДИ УЪСТИ Й 8ТВРЪЖЕНТЕ своего ирка, прънести мощи приснаго обща въ свои пръславнын гра Тръншвъ. й абіє посла къ пріархи своєми кіръ Васнаїв сжив томи въ Тріновь велицьмъ градь. писаніє велаще сице. Въсечъстноми бжів архієрей куръ Василіи, й Дховномв о́цв нашего дръжавнаго црва. бжіны хотънїємъ ако пріндохъ въ пределы сіж. й Средсувскым постигохъ гра, чьстныж мощи прповнаго оща Ібанна пъстына Рылскыж житель обрътъ уюдесми й йсцълени йспачиена, миъх са б радости по въздехе ійкоже летати, сліве бо мноѕе о немъ въса сій странж йсплънши. Й дивнал й пръславила творащи йсићлента. не тъчта вбю дде", нж" й въсл вжгръцкжа дръжавж огласишж. Симъ вбю тако имащимъ, сжди мысль дръжавнаго нашего цова прінти твоен стости зде съ въсвых прічьтомъ ирковнымъ. и съ побажщеж чьстіж, ёже првиести сіж чьстных мощи привнаго оща въ пръславный цокый наш' год. въ похвалж въсего прковнаго исплънента и въ втвръженте нашего благо-Уъстикаго цова-

Сїд ійко вжтьвнын слышавъ стаь, възрадова са яхомъ н бв влагодарестъвнаж въздастъ молбж. н абіе въ скоръ весъ фрквими събра причь. н въсъ пръренная тъмъ сказа. Они же топлыниъ всръдіемъ н горащеж дшеж въсъ въ сласть прідшж. н въсн едниомыслъню всръдно встръмниж са н ійкоже нъкоє многощенно скровнще въсхыти хотаще, н въ скоръ съ свониъ патріархомъ н вчителемъ Сръдецъ достнгошж. Блгочьстівын же фрь Іб Асынь, въсъ ійже на провоженіе стго чъстит вісотовавъ, патріархв въсъ вържчи. Оставль й томв н. т. мажестъвны воннъ на провоженіе стімъ. сам же, потъщав са спъшнъ въ свон цркын прінде гра. н фрковь нача здати въ нма стго въ славивых граде Трапедици. Патриархъ же въдемъ ўтным пріїбнаго мощи съ въсвыт причьтомъ. Съ инмиже бъше последствуж й ігвменъ обители пріїбнаго. й въси сжщен по инмъминси. Й віко введе црь патріарха пршёша, къ скоре на сретеніе єго йдыде на место глемое Кръстецъ, съ въсемъ своимъ сиггантомъ. й чъстие любдавъ стго мощи, остави техъ те пребыти на сёмъ диїн. дондё създана бы црковь. Й тако те общише, чъстие положниж пріїбнаго въ ней мощи. въ ле общише, чъстие положниж пріїбнаго въ ней мощи. въ ле общише, чъстие положниж пріїбнаго въ ней мощи. въ ле общише, чъсти положниж пріїбнаго въ ней мощи. въ ле общише, чъсти положниж пріїбнаго въ ней мощи. Въ ле общише въсемъ йже съ верож къ нимъ пририфжщимъ. въ слава хе йстинноме бе нашеме. Емеже слава съ ощемъ й стынмъ дхомъ. йне й присно й въ къкы векомъ †